

Műsor boríték

I. *Dramaturgia* osztály *A Szabó család*

Kométa adó.

Adás időpontja: *1959. jún*
Kedd. 18-18.30

Cím: *radiojáték*

Összt műsorok egyes számai:

Időtartam: *26⁰⁰*
~~*25*~~ *23⁴⁰* + *be*

Szerző: *Baróti, Forgács, Liska*

Átdolgozta:

Szerkesztő:
(Összeállította)

Először lektorizálta: *Baróti Károly*

Másodszor lektorizálta: *Forgács*

A műsorigazgatósághoz való benyújtását engedélyezte:
(Osztályvezető, vagy helyettese.)

Ismétlésre javasolta:

Külföldre való kiküldését javasolta:

A műsorigazgatóság részéről jóváhagyta:

elutasította:

Az ismétlési javaslatot a műsorig. részéről jóváhagyta:

elutasította:

A külföldre való kiküldését a műsorig. részéről jóváhagyta:

elutasította:

A Stúdió osztály az anyagot átvette (mikor?):

Próbák időpontja: *1959. ápr. 13 - 14, - ~~15~~*

Felvétel időpontja: *1959. ápr. 16*

Felvétel anyaga: *106 148 / 9622, 99631*

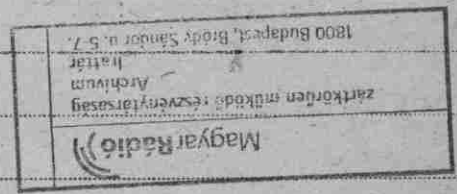
Felvétel rendelési száma: *NM 101.799*

Rendező: *László Endre*

Segédrendező:

Forgató:

Ügyelő:

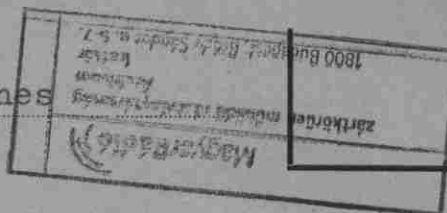
23²⁵ + 3²⁵ + 26⁰⁰

1959 JUN 3 0.

ADHATÓ

W. Szabó

Szerző: Baróti Géza-Forgách István-Liska Dénes

Cím: A Szabó-család. 1. rész

Felvétel helye:

Műfaj és jellege: Folyt. rádiójáték.

Felvétel napja: 1959. június 16.

Felolvasó:

Műsorra kerül: 1959. június 30. Kedd,

Zene:

2325 325-2650

Lemez anyaga: K. 18-18.30-ig

Terjedelem:

23.40+ bev. 4 perc

Tárolva:

Szereplők:

Konferálás élőből: Kedves Hallgatóink! Folytatásos

rádiójátékunkat hallják" A Szabó család". Itt élőből gongot!

Gong után lejátszani a bevezetőt /NM. 105189 - 109004/27355/

Megjegyzések:

Bevezető után megy a darab: NM. 101799 - 106148/9622,
9681

Végén élőből: Kedves hallgatóink, "A Szabó-család címmel, folytatásos

rádiójátékunkat hallották! Ezt az adásunkat holnap, jul. 1-én,

11.25 perckor megismételjük!

Vigyázat! Az ismétlésnél nincs bevezető!

Konferálás lemezen van
nincs lemezen

Lemezszám:

Lássa meg:

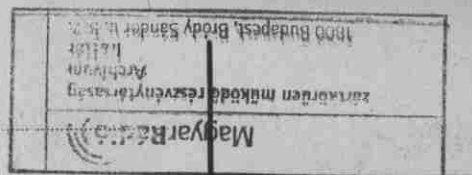
Rendelési szám:

P. d.

Felvételvezető:

László Endre sk.

Ismétlés

Szerző: **Baróti Géza-Forgách István-Liska Dénes**

Cím: **A Szabó-család. I. rész**

Felvétel helye: _____

Műfaj és jellege: **Folyt. rádiójáték**

Felvétel napja: **1959. ápr. 16.**

Felolvasó: _____

Műsorra kerül: **1959. jul. 1. Szerda,**

Zene: _____

Lemez anyaga: **K. 11.25-11.57-ig.**

Terjedelem: **23.40**

23²⁵ + hang.

Tárolva: _____

Szereplők: _____

Konf. előből az elején: Kedves hallgatóink! Folytatásos rádiójátékunkat hallják: A Szabó-család. A jun. 30.-i adásunk ismétlése.

Megjegyzések: **A végén: ugyanez mult időben.**

Vigyázat: Bevezető nincs!

DOKUMENTÁCIÓS

PÉLDÁNY

ikt. szám

Konferálás lemezen van
nincs lemezen

Lemezszám: **NM;101799**

Lássa meg:

Rendelési szám: **Fsz.106148/**

P. d.

Felvételevezető **Lészló Endre 9622,0**

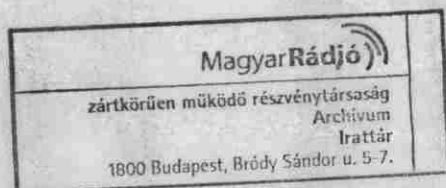
Konvenció

105 1309

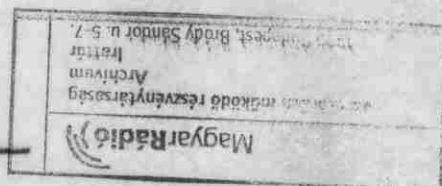
109 004 / 27355

Kanis László

41

A SZABÓ-CSALÁD

Az az idős munkásember, aki ma este először szó-
lal meg a rádióban, mint folytatásos rádiójátékunk fősze-
replője és központi hőse, az ismeretlen ismerősök közé tar-
tozik. Ismeretlen, hiszen soha senki nem találkozott még a
Szabó-családdal és annak fejével: Szabó János nyugdíjas
szövőmesterrel, az angyalföldi Lapály-utca 27/b. lakójával,
mert Szabó János nem létezik s a Lapály-utcát is hiába ke-
resné valaki a pesti utcák névsorában, - és mégis mind-
nyájunk ismerőse az öreg Szabó. Az életben és az irodalomban
szémtalan Szabó Jánossal találkoztunk már, hiszen ezek a
hüségese, becsületes, jókedélyű és jó kemény fából faragott
öreg munkások mindenütt ott vannak a vasárnapi futballmeccs-
től a tanácstag fogadónapjáig, a zsumfolt SzTK rendelőtől a
kisvendéglők tekeversenyéig, az üzemek által pártfogolt szö-
vetkezeti falvak tömeglakodalmától az üzemi tolvajok lelep-
lezéséig, a csöndes horgászkalandokat ígérő megyeri öböltől

a törvénytársasági tárgyalóteremig, a Népi Ellenőrző Bizottságtól a parlamentig és még ezernyi helyen és ezer alkalommal ...

Olyan ember az öreg Szabó, aki az élet ütőerén tartja a kezét s olyan ember, aki nem tesz lakatot a nyelvére, különösen alkalmas tehát arra, hogy folytatásos rádiójátékunkban hétről-hétre tükröt tartson a rádióhallgatók elé: így élünk, ilyenek vagyunk, ebben hibáztunk, abban viszont jeles erényekről tettünk tanubizonyyságot. Nem erény-csösz, de olyan hétköznapi ember, aki jelleménél és természeténél fogva jól megnézi az élet minden jelenségét, bölcsességénél és tapasztalatainál fogva le is méri azokat, de nem nagyképu szónoklatban mondja el a tanulságot. Az öreg Szabó ugyanis sohasem szónokol, az öreg Szabó mindig cselekszik, az öreg Szabóval mindig történik valami, ami hol izgalmas, hol mulatságos, hol pedig megható, mint minden, ami az életben történik.

Az elkövetkező hetekben megismerjük a Szabó-családot az öreg Szabót, kissé bőbeszédü életepárját, Bandi fiát, aki az országházából és Laci fiát, aki egy kék pesti autóbussz volánja mögül nézi a világot, szerelmesszívü bakfislányát, társbérllőjét, volt igazgatóját, öreg munkásbarátait, fiatal rendőröket, akik tulajárnak öreg vagányok eszén, boldog szerekeseket és boldogtalan disszidenseket ...

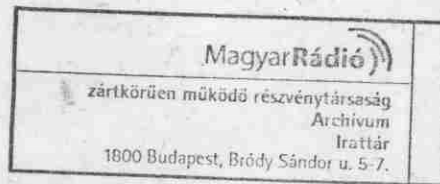
magyar ismétlésenként, - 3 - ^{szendén}

23-old.

magyar
szendén

A rádióhallgatótól azt kérjük, kövesse figyelemmel
a Szabó-család sorsát, minden héten kedden ^{10 óra percben} Kossuth 18.30, ^{szendén}
~~ismétlése szendén~~ ^{szendén} Petőfi 10.30 - írja meg véleményét és öt-
leteit, amelyek közül a használhatók bekerülnek majd a soro-
zatba. A leveleket "Magyar Rádió ^{Budapest címre} ~~címére~~ ^{kérjük küldeni}"
~~Budapest, Bródy Sándor-utca~~ ^{szendén} hét, a borítékon feltüntetve, hogy
a benne található irás az öreg Szabóra tartozik.

Üdvözljük hallgatóinkat s gyöngéd szeretettel utra
bocsátjuk szívünk szerint választott ^{családot} ~~hősünket~~, az öreg Szabót
és családját.

S Z A B Ó C S A L Á D
=====

I.

BARÓTI GEZA, FORGÁCS ISTVAN , ÉS LISKA DENES

folytatásos rádiójátéka.

Szereplők:

Szabó János, öreg munkás
Portás
Fekete Vince
Jumbó
Karikás
Pista
Jutka
Orvos
Órmester
Nyomozó
Pincér
Férfihang
Főorvos
Női hang
Bartoané, Jutka édesanyja
Bartos

/ Konferálás után /

Portás: Ne busulj, János, hisz ez az élet rendje. Hányan cserél-
nének veled, gondolkoznod sem kell csak kapod a pénzt. Hán-
évet húztál le egyhuzamban? Legalább harmincat...

Szabó: Negyvenet.

Portás: Akkor a legfőbb ideje, hogy nyugdíjba menj. Nem mondom,
én is szívesebben dolgoztam a szerelőknél, amíg lehetett,
dehát az öregeknek hamar kiadják az obsitot.

No nézd csak...

/ Ajtónyitás /

/ kiszól / Hé, elvtárs, álljon csak meg! Hová megy?

Fekete: Simonyi elvtársához a beszerzési osztályra.

Portás: Ez nem sétatér, hanem textilgyár. Kérem az igazol-
ványát.

Fekete: Ejnye tata, tán attól fél, hogy ellopom ezt a gyárat?

Portás: Ne tatázzon engem... A neve?

Fekete: Fekete Vince. Lakásom: VIII.ker. Bezerédi utca 28...
anyám neve Keserű Borbála, himlő ellen beoltottak gyerek-
koromban akar még valamit tudni?

Portás: Tessék. I. emelet 28. Nem kell megsértődni kérem, vigyáz-
nunk kell a gyárra.

Fekete: / távolodik / Elvégre azért fizetik.

Portás: *Misoda posis kubi!*
Szóval én mondom neked komám, hogy minden rossznak meg-

/Portás/

van a jó oldala... Megiszod a " Két veréb"-ben a napi kisfröccsödöt, ha kedved van kimégy a kertbe kukacokat ásni, aztán gyefünk az öbölbe enecizni, ilyenkor már kapnak a halak. Az asszony megirdalja paprikás lisztben megfürdeted, s ha ugy adódik még a feleségedet is meg-simogathatod hálából. Megérdemli ha kibirta 35 évig mellet No, nyögj már valamit János, mert isten ugyse elkámpicsorodok.

Szabó:

Mit szólnak ? Mi ? Ugorjak ki a bőrömből örömszámban ? Negyven évet huztam le itt, ... Erted ? Tudod, mi az a negyven év egyhelyben ? Három napot sem hiányoztam !... Negyvenötben, amikor szétlőtték a gyárat elsőnek mentem be dolgozni, a romok alól kapartam ki a gépem s míg mások öngyújtókat fabrikáltak én... eh, de kit érdekel ez... idejön ez a fiatal Kincses igazgatónak... első dolga, hogy kiadja a könyvem, mehetsz öregemre rád szükségem... eredj amerre látsz...

Portás:

No, no, cimora azért nem egészen...

Szabó:

Hát mi volt ő, inasgyerek, mikor én itt robotoltam s türtem, évekig, türtem a méltóságos kormányfőtanácsos igazgató ur szeszélyeit. En komám nem könyvekből tanultam a marxizmust, én a bőrömbön éreztem, hogy mi az a profit, meg mi az a kizsákmányolás.

/ Telefon /

Portás: Halló ! Igen itt a porta beszél. Simonyi elvtárs ? Igen.
Azt mondta, hogy Simonyi elvtársához megy ! En azt hittem,
hogy... Ertem.

Szabó: ^{Valami}
~~Mi~~ baj van ?

Portás: Azt mondta, nem kellett volna felvennem ezt a fickót !
Nem láthatok a veséjébe. Hiába, nem lehet elég óvatos
az ember ...

Szabó: Igen, mindig akkor jön a baj, amikor nem számítunk rá.

Portás: Hazamégy, János ?

Szabó: Haza ? Délutáni műszakból este 10 előtt még soha sem
mentem haza. Persze most, hogy kitették a szűrőmet, már
ezt is meg kell tanulnom. Korán lefeküdni, későn fel-
kelni, mint az urak.

Portás: Szépen bucsuztattak. Mari néni a szüvödéből elpityere-
dett, amikor harcos, helytállásodról beszélt...

Szabó: Beszélni azt tudnak, abban hiba nincs... de a tervet...
azt sohoggy sem sikerül teljesíteni. Félfüllel hallottam
a bérelszámolóban, hogy haligha számíthatunk nyereség-
részesedésre... illetve számíthatok, mert ugye nekem
enhez sincs már közöm... Azt mondta Pintér elvtárs, hogy
a háziszarkák kilopják a dolgozók zsebéből...

Portás: A múltkor is elkaptam egy fiút, a derekára csavart egy
félvég selymet, akkora hasa volt, mint annak a cicomás

- /Portás/ Üregurnak, akit a Nemzeti Színházon láttam játszani *alt*
a Wilson
s még csodálkozott, hogy rajtacíptem.
- Szabó: No, nem tartalak fel tovább. Egyszer csak el kell indulnom.
- Portás: Hát, isten megáldjon János.
- Szabó: Téged is. Aztán, ha megengeded, ha erre járok bekukkantok hozzád...
- Portás: Gyere csak.
- Szabó: Hát akkor.... / távolodik /
- Portás: / utána szól / János... János !
- Szabó: / kűzeledik / Mit akarsz ?
- Portás: / nehezen / Ejnye, no a belépődöt... szóval elfelejtetted leadni a gyári belépőt!
- Szabó: Látod, igaz is... Azt hittem eltehetem emlékbe. De, ha nem, hát nem. Legfeljebb, majd belépőt kérek, ha erre járok. Te biztosan adsz nekem, a saját felelősségedre, mert ugye ismeresz, és nem félek attól, hogy Simonyi elvtársat, vagy az igazgató elvtársat akarom háborgatni. A fiatal portás meg felszól, hogy itt van egy öreg szivar, mindenáron be akar menni, mit csináljak vele, kidobjam ?
- Portás: János !

Szabó: No, jól van. Tudom, hogy nem tehetsz róla. / Nehezen /
Tessék a belépőm.

Portás: Rendben van. Most aztán igyekezz haza, mert úgy nézem
vihar lesz. Elkel ilyenkor a nagykabát.

Szabó: Csak ne kerülgesd, mint macska a forró kását... Motozz
csak meg, motozz...

Portás: Ugyan. Menj haza, János.

Szabó: Haza?! Most? Minek menjek én haza?!

/ Rövid zenei átkötés, autózugás, szél /

/ Fékesikorgás /

Karikás: / izgatottan / Megérkeztünk?!

Fekete: Maradj nyugodtan. Egy kicsit várunk, aztán körülnézünk.

Jumbó: Félsz, Karikás?

Karikás: Nem, mért félnék. A Tükernél nevelkedtem, apafej.

Jumbó: Es nem szénlopás, komám. Kezdő vagy te még... Ez az
igazi.

Karikás: És a gyárban ki van?

Fekete: Ne kérdezősködj feleslegesen, mert egyhamar megfog
szel meg.

/ Nevetnek /

/Fekete/ Minél kevesebbet tudsz, annál tovább ébz... Te csakaz-
zal törődj, ami rád tartozik. Megállsz a falnál s mikor
leeresztik az árut, elkapodvólod és nyomás be a kocsiba.
Értettem ?

Karikás: Igen.

Fekete: Tiszta a levegő, Jumbó ! Nézz körül az utcán .

/ Motorzugás leáll /

Meghülyültél ? Azonnal indítsd be újra.

/ Motor üresjáráttal megindul /

Féltiz. Mindjárt jeleznek.

Karikás: És ha megzavar valaki ?

Fekete: Az az ő baja lesz. Na, mi van, Jumbó ?

Jumbó: Várni kell. Egy öreg szivar jön éfrefelé. Azt hiszem,
részeg. Ugy beszél magában, mint egy színész.

Fekete: Csinaljátok úgy, mintha az autót javítanátok... Az any-
ját, de rákezdett ez a piszok eső is.

/ Szélzugás, eső /

Szabó: / beközelít /... Jó. Csak cibálj, te is, te szél, verd
a hajamat, vén gubancaimat, te eső... Mit is kószál
itt ez az öreg bolond a gyár körül, mi ? Bucsuzol ta-
lán ? De mitől ? ezektől a testedhez hasonló megvénült
gyárfalaktól ? Ugy-e, omladoznak ők is ? ... Vagy a

- /Szabó/ kitört szemü rúcsos ablakoktól ? Vagy inkább a fiatal-
ságtól, az élettől ? ... Igen kérem, az élettől... mert
ugybár, elvtársaim és uraim, addig él valójában az em-
ber, amíg dolgozni tud...
- Fekete: Menjen haza, fater, ne prédikáljon, mert ha sokáig csi-
nálja, sodrófával üdvözli majd a neje.
- Szabó: ... Az én apám, kérem, mikor megrokkant, kiállt a kert-
be és csak nézte, nézte a napot, a felhőket az égen.
Bányász volt, keveset láthatta... egy-két hétig elkapál-
gatott még, s aztán, aztán máris felültették szent-mi-
hály-lovára... És én... én is így járok majd...
- Jumbó: Ne papeljón már itt, mert zug a fülem. Részeg disznó.
- Szabó: Nem vagyok én, részeg fiam... Jó ez az eső, hideg, akár
a halálos veríték. ..

/ Lassan távolodik /

Mindjárt kiérek az öreg Váci-utra, hol reggelente für-
tökben lógnak a villamoson az emberek. Mindenki siet,
hogy kezdésre beérjenek. Nekem már nem kell többé tüle-
kednem, nem kell félnem, én többé már nem késhetek
el... Rengeteg időm van, akár meg is halhatok.

/ Szélszágás, majd fütty /

- Jumbó: Tiszta a levegő, jöhet az áru...
- Fekete: Siessünk, tagok, nagyon elszaladt az idő... Most ázunk,

/Fekete/ fázunk, de nem sokára lesz minden.
Karikás: Fene egye meg, de szaperán csinálják ott fõnn...
Jumbó: Stop ! Jõn vissza az öreg !...
Fekete: Add a vészjelt !

/ Futty /

Szabó: / közeledik /... Legfeljebb azt mondják rémeket látok... minden gyanus neki... Bolond... Hát nem vagy, te bolond, ha akkor törõdsz vele, mikor kirugtak belõle... Na majd egy kis tüdõgyulladás kijózanít... Mi ez !?
Jumbó: Kiszurta az öreg !
Szabó: Tolvajoz !... Rendõr ! Rendõr !
Fekete: Kuss, öreg !

/ Dulakodás /

Szabó: Gazemberek... A gyáramat nem... hagyom... Segítség !
Fekete : Üssétek le, felveri az utcát...
Szabó: Ismerlek... ismerem... j j...
Fekete: Jó ütés volt, Karikás...
Karikás: É- én ?
Fekete: Láttuk, apukám.
Karikás: / majdnem sírva / Én nem akartam... istenbizonny nem akartam...

Fekete: Most aztán mindent gyorsan be... Nyomás !

Jumbó: Nem lélekszik..

Karikás: Én nem... én a vállát céloztam... én nem akartam meg-
ölni...

Fekete: Hallgass ! Jumbó dobáld be a szajrét.

Jumbó: Az úreggel mit csináljunk ?

Fekete: Szedj ki mindent a zsebéből, magunkkal visszük és ki-
tesszük valahol. Karikás fogd meg a lábát.

Karikás: Nem merem, félek...

Jumbó: Kinyírni merted ? ... Na gyerünk... Mehetünk főnök.

/ Autózugás, átmegy zenébe, egy dizőz énekel /

/ Egy divatos sláger refrénje /

Jutka: Késő van. Nem érünk haza kapuzárásra.

Pista: Es akkor a kislányt két erőteljes nyaklevessel fogadja
anyukája.

Jutka: Pista ne tréfálj. Tudod, hogy csak úgy engedett el a-
nyám, ha 11-re hazaérek. Nem kellett volna kijűnnünk
Hüvösölgybe. Igazán, tönkre ázik a ruhám, mire haza-
érek...

Pista: Mert én rendeltem az esőt és szelet, én rendeltem a pok-
lok kinjait, hogy itt találjunk jámbor menedéket...

- /Pista / Ahol... szeretlek Jutka.
- Jutka: Ne mondd ezt...
- Pista: De mondom százszor és ezerszer... Főur, kérek két fél-decit.
- Pincér: Igenis.
- Jutka: Nem... mondtam, hogy nem iszom...
- Pincér: Egy féldecit, s a hölgynek limonádét, Értettem.
- Pista: Táncoljunk.
- Jutka: Nem, mondom, hogy mennünk kell.
- Pista: / komolyan / Jutka, ne haragudj, én nem tudtam, hogy ilyen rossz idő lesz, ha akartad hívok egy taxit...
- Pincér: Tessék a féldeci, s a hölgynek limonádé...
- Pista: Fizetni szeretnék.
- Pincér: Igenis, kéremalásson. Egyszer hét ötven, meg huszonhat nyolcvan, az annyi, meg amannyi... mindössze harminc-hét kilencven, meg a borra való kérném alázattal. Mert ugyebár vannak kollegáim, akik úgy érzik, hogy őket megsértik emberi méltóságukban, ha borra való fogadnak el... engem csak husz fillérrel lehet megsérteni kérem, ha ad egy kettést, azt mondom alá szolgálja, ha egy ötöst, a viszontlátásra kedves vendég, s ha netalán egy tizest... alázatos tiszteletem méltóságos... eh mit is beszélek...

/Pincér/

hol van az már, mikor egy méltóságos le pengő borra-
valót adott, most maga is elmege egy negyvenesért havat
takarítani, perze, ha megazánja az isten és esik a hó,
mert ilyen időben kérem, hó nem esik... elpuskásták az-
sal az átkozott atommal...

Pista: Kérem, sietünk.

Pincér: Ahogy parancsolja a vendég. Tessék kérem, ³ 37.90

Pista: Gyere, Jutka, megpróbálunk taxit keríteni.

Pincér: Ilyenkor a Hívdsvölgyben? Ugyan ne tessék izólni ked-
ves vendég. Kétszáz lépésre jobbra az 56-os busz meg-
állója, ha szerencsédjük van felférnek. Ilyenkor már le-
zajlott a csuacsforgalom. Nagyon köszönöm. Alá szolgálja,
ó pardon, a viszontlátásra kedves vendég...

/ A dízós száma hallatszik, majd ajtócsukásra elvág /

Pista: Nem fázol? Valahol itt kell lenni a busz megálló~~nak~~.
Odaadjem a kabátomat?

Jutka: Nem fázom. Hogy félnek egyedül. ^{most} Egy percre sem marad-
nék itt. Olyan sötét, félelmetes, most minden.

Pista: Várj csak itt az országút, vigyázz egy árok.

Jutka: / halkán felsikolt / Istenem...

Pista: Mi történt?

Jutka: Valaki... itt fekszik... belebotlottam...

Pista: Ugyan, képzelsz.

Jutka: De... gyujtsál gyufát... [↑] Itt nézd csak, az árokban...
Pista v. az itt az ingyán!
egy ember.

Pista: No ez ugyancsak felöntött a garatra...

Jutka: A homloka... nézd véres a homloka... Pista, ugy félek...

Pista: No, ezt jócskán elintézték... azonnal telefonálni kell a mentőknek... Gyere...

Jutka: Nem hagyhatjuk itt... menj csak vissza a vendéglőbe, majd én vigyázok rá...

/ Zenei átkötés, vissza a vendéglőbe /

Pista: Pincér, pincér !

Pincér: De hamar visszajött a kedves vendég ! Parancsol valamit ?

Pista: Azonnal telefonálnom kell.

Pincér: Talán inkább egy finom bésiszeletet tessék.

Pista: / ingerülten / Értse meg, komoly dologról van szó !
A mentőket, a rendőrséget. *Hol a telefon ?*

Pincér: Erre tessék. *Itt jobbra, a konyha mellett*

/ A dizőz énekel /

Pista: Halló ! Országos mentőszolgálat ? Halló ! Kérem azonnal
jöjjenek... a hűvösvölgyi végállomásnál az országot kö-

/Pista/ zselében egy férfi... igen... valószínűleg leütötték...
Hogy nem jönnek ?... Miért ... Értsék meg ez komoly...
honnán a csudából kerítsek én egy rendőrt... micsoda
hülye intézkedés ez ?!

Rendőrt: Valami baj van ?

Pista: Kérem rendőr elvtárs egy férfit találtam vérbefagyva a
réten, s a mentők...

Rendőrt: Értem. Halló 04 ? Itt Kovács XVI. Mihály rendőrőrmester...
Kérem azonnal jöjjenek... igen... egész biztos megfelel
a valóságnak... Köszönöm. 10 perc múlva itt lesznek.
/Szívvel / Tudja sokszor becsapták őket és most óvatosak.

/ Zenei átkötés, mentőautó /

Orvos

De hirtelen? Ki telefonált? Hol van?

Pista:

Itt van, kérem világítsanak ide.

Orvos:

Hordágyat. Mondja, kislány, nem félt a sötétben ?

Jutka:

De féltém.

Orvos:

Hm. És mégis itt maradt egy emberrel, aki...

Jutka:

Meghalt ? !

Rendőrt:

Maga ismeri ?

Jutka:

Nem. Sohasem láttam.

Orvos:

Kórházba visszük. Talán sikerül segíteni rajta.

/ Zenei átkötés /

- Molnár: Kérem, főorvos ur, néhány perccel ezelőtt beszállítottak egy idős munkáskülsejű férfit...
- Főorvos: Igen... A hozzátartozója talán ?
- Molnár: / bemutatkozva / Molnár főhadnagy, vagyok, az életvédelmi csoporttól.
- Főorvos: Kérem, állok rendelkezésére.
- Molnár: Tehát ?
- Főorvos: A beteg állapota súlyos, koponyasérülés, agyrázkódás.
- Molnár: Már életben marad ?
- Főorvos: Nem tudom. Most készítik elő műtetre, néhány perc múlva megoperálom.
- Molnár: Láthatnám ?
- Főorvos: Műtét előtt semmi esetre sem.
- Molnár: Egy óra múlva visszánézek. Őrmeester elvtárs feljegyezte a kislány címét ?
- Rendőrs: Igen. A fiú: Tóbiás István, XII.ker. Alkony u 13., a lány: Bartos Jutka XIII.kerület... Vizigót utca 2.
- Molnár: Kérem, szóljon a gépkocsinak, kimegyünk a lakására.
- Hői hang: Főorvos ur !
- Főorvos: Megyek ! Körülbelül egy óra múlva többet tudok mondani.

Molnár: Köszönöm, feltétlenül visszajövök.

Zene
/ Metronóm a kórházi jelenet alatt /

Főorvos: Transzfúzió ?

Női hang: Előszéitve.

Főorvos: Oxigén ?

Női hang: Rendben.

Főorvos: Kérem a körfűrész. Megnyitjuk a koponyát.

/ Lehalkított tánczene /

Bartosné: / félálomban / Mért nem csukod el azt a vacak rádiót ?

Jutka: Hadd hallgassam még egy kicsit, anyu ! Nem tudok aludni .

Bartosné: Tizenegy után jössz haza, és nem tudsz aludni... Jutka, nagyon furcsán viselkedsz... és valahogy olyan... olyan zilált vagy.

Jutka: Anyukám !

Bartosné: Kislányom, mi történt veled ?

Bartos: Maradjatok már csendben, mindjárt éjfél... Reggel nem tudtok majd felkelni.

Bartosné: Jutka, gyere ide... veled történt valami... miért nem / halkabban / mondd el kislányom ?

Jutka: Anyukám, hidd el nem tudom. Olyan szörnyű volt...

/Jutka/ ott feküdt az ároksparton, véresen...

Bartosné: / megrémül / Mit mondasz ?

/ Csengő /

Bartos: Hát ez meg ki az ördög ?!

/ Csengő /

Molnár: Államrendőrség !

Bartos: Nyitva már, csak magamra kapok valamit.

Bartosné: A rendőrség ?! Jutka !

Jutka: En semmit sem csináltam, csak ott feküdt...

Molnár: / közeledik / Molnár főhadnagy vagyok. Elnézést kérek a kései zavarásért, de feltétlenül beszélnem kell Bartos Judittal, aki a művészügyi Nagyréten... / lehalkul /

Zene
/ Metronóm /

Főorvos: Tisztességes ütést kaphatott. A vérrög a középső lebenyhez szorult... kérem a csontkanalat. A pulzus.

Női hang: Kihagy.

Főorvos: Koffeint. Adjanak oxigént neki.

Női hang: Igen. Főorvos ur...

Főorvos: Most hallgasson...

Zene
/ Néhány másodpercig csak a metronóm /

Női hang: Rossz lélegzés, a pulzus egészen gyenge. Attól félek a kezünk közt exitál...

Főorvos: Őn nem jós, hanem orvos. Több oxigént.

Zene
/ ~~Metronóm~~ fel /

Jutka: Nem, semmit sem láttam.

Molnár: Gondolkozzék. Néha a legjelentéktelenebbnek látszó körülmény is rendkívül fontos lehet. A helyszínen megállapítottam, hogy nemrégiben egy autó állt meg a közelben. Letért a műtről a hátsó keréknyoma mélyen belevadásdott a felázott talajba.

Igen
Jutka: Amikor kiértünk az országutra autózugást hallottam.

Molnár: Milyen kocsi volt.?

egy nehéz
Jutka: Egy nehéz ~~teher~~kocsi. Nem láttam rendesen, mert sötét volt.

Molnár: Természetesen a rendszám táblát sem tudta megnézni.

Jutka: Nem.

Molnár: Budapest irányába haladt ?

Jutka: Igen.

Bartosné: Hígyje el főhadnagy elvtárs a kislányom semmit sem csinált.

Molnár: De. Nagyon is sokat tett. Lehet, hogy megmentette egy ember életét.

Zene
/ ~~Metronóm~~ /

- Főorvos: Az érfogót kérem. Kapcsokat. A pulzus ?
- Női hang: Erősebb.
- Főorvos: Látja, kollegina, én ezért nem bízom a női sebészekben: ha egy kis vért látnak, mindjárt megijednek.
- Női hang: Bocsásson meg, főorvos ur.
- Főorvos: A főhadnagy még nem tért vissza ?
- Női hang: Kinnt várakozik.
- Főorvos: Engedje be.
- Női hang: Kivigyük a beteget ?
- Főorvos: Várjanak egy pillanatig. Főhadnagy elvtárs... Kérem nézze meg a beteget, mert a szobájába kell vinnünk.
- Női hang: *Kérem, nézze meg a beteget, mert a szobájába kell vinnünk!*
- Molnár: Életben marad ?
- Főorvos: Nézze, elvtárs, én már a foglalkozásom miatt is meggyőződéses materialista vagyok, de bevallom az ember organizmusához nem sokat értek... ha nem hinnék, az akarat, a szívós természet csodáiban, feltezővargának mentem volna... Igaz a két mesterség hasonlít is egymáshoz egy kicsit.
- Molnár: Milyen fáradt, megviselt arca van. Láthatnám a ruháit ?
- Főorvos: Igen, de, nem jut sokra velük. Ugy tudom tökéletesen kiürítették a zsebeit. Sikerült megtudni valamit ?
- Molnár: Semmit. Helyesebben van néhány feltevésem. Annnyiban bi-

- /Molnár/ zonyos vagyok, hogy a szegény öregot valahol másutt intézték el.
- Főorvos: Vajjon miért nem hagyták ott ? Miért vitték onnan el ?
- Molnár: Mert összefüggésben állhat egy eddig előttünk ismeretlen bűncselekménnyel...
- Főorvos: De mivel ?
- Molnár: Nem tudom. Majd kinyomozzuk. A legfontosabb, hogy megállapítsuk az áldozat személyazonosságát... Vajjon ki ez a munkáskülsejű/ember ?
öreg

/ A zene lezár /

K o n f e r á l á s :